

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 151

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 februarie 2006

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 24 din 12 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2) art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, precum și a ordonanței în ansamblul ei	2-4	81.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea structurii serviciilor specifice și a tarifelor prin care se constituie veniturile proprii ale Agenției Naționale de Consultanță Agricolă, a cuantumului tarifelor, precum și a modalităților de încasare și de utilizare a fondurilor pentru anul 2006.....	6-8
Decizia nr. 33 din 19 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218-225 din Codul de procedură civilă	4-6			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 24**

din 12 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, precum și a ordonanței în ansamblul ei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 3 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8, 10 și 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurarea Românească — Asirom” — S.A. sucursala Mehedinți în Dosarul nr. 4.167/2005 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prevederile legale criticate nu permit o examinare profundă a cauzei, ceea ce este de natură a încălca art. 21 și 24 din Constituție. Totodată, se susține că sunt încălcate și prevederile art. 16 din Constituție, întrucât debitorii sunt defavorizați, în mod evident, în raport cu creditorii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.167/2005, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 3 alin. (2), ale art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 8, 10 și 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurarea Românească — Asirom” — S.A. sucursala Mehedinți într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare formulate de autorul excepției împotriva unei hotărâri prin care a fost admisă o cerere privind emiterea unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), ale art. 24 alin. (1), ale art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 53 alin. (1), ale art. 44 alin. (1), ale art. 129 și ale art. 135 alin. (1) și (6). În acest sens, se arată că Ordonanța Guvernului

nr. 5/2001 nu permite o examinare profundă a pretențiilor care fac obiectul judecății și îi favorizează pe creditorii, ale căror cereri se soluționează doar pe baza înscrisurilor depuse, în detrimentul debitorilor, care sunt limitați în dreptul lor de a se apăra. Totodată, se arată că limitarea posibilităților debitorului de a se apăra cu toate mijloacele de probă admise de lege în cazul unui litigiu nu poate fi justificată prin caracterul special al procedurii.

Se apreciază că procedura somației de plată aduce limitări dreptului debitorului de a exercita căile de atac permise de dreptul comun, deși nu se regăsește în vreuna dintre situațiile limitativ enunțate de art. 53 din Constituție, ceea ce este de natură a îngreuna liberul acces la justiție.

Autorul excepției consideră că, „în special”, dispozițiile art. 1 alin. (1) și ale art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 încalcă dispozițiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate.

Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În esență, se apreciază că nu sunt încălcate textele constituționale invocate, întrucât prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 s-a instituit o procedură specială, justificată de celeritatea soluționării unor litigii, ceea ce simplifică demersul jurisdicțional al creditorilor în vederea obținerii titlului executoriu pentru realizarea creanței prin executare silită.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 3 alin. (2), ale art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 8, 10 și 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002. Curtea observă că, prin dispozițiile art. 1 pct. 12 din Legea nr. 195/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, au fost abrogate prevederile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, iar cele ale art. 8 alin. (5) din aceeași ordonanță au fost modificate. Totodată, Legea nr. 295/2002 a introdus art. 11¹, iar, la rândul ei, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002, a modificat art. 6 alin. (1), art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001.

Curtea reține că, deși, în mod formal, autorul excepției critică din punct de vedere al constituționalității sale întregul text al art. 1 și al art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, în realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, acesta contestă doar constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1), respectiv ale art. 8 alin. (5) din ordonanță. Totodată, Curtea observă că, astfel cum rezultă din motivarea excepției, critica autorului acesteia se referă și la Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, în ansamblu.

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, în ansamblul ei, precum și art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11¹ din aceeași ordonanță, iar textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;*

— Art. 3 alin. (2): *„La cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate.”;*

— Art. 6 alin. (1) și (2): *„(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.”;

— Art. 8 alin. (5): *“Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”;*

— Art. 10: *„(1) Cel interesat poate face contestație la executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.*

(2) Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”;

— Art. 11¹: *„(1) Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.*

(2) Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului

unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac și ale art. 136 alin. (5) privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției apreciază că prevederile legale criticate încalcă principiile constituționale ale egalității în drepturi, ale accesului liber la justiție, ale dreptului la apărare, precum și textele constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, restrângerea exercițiului unor drepturi și exercitarea căilor de atac.

I. Curtea reține că prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât acestea se aplică în stadiul procesual al contestației la executare, or, cauza de față se află în stadiul procesual al cererii în anulare. În consecință, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este inadmisibilă.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001, în ansamblu, Curtea constată că aceasta a mai format obiect al controlului de constituționalitate sub aspectele criticate și în prezenta cauză. Prin Decizia nr. 434 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, Curtea a statuat că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor, ceea ce a și determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază, la înscrisuri, completate de explicațiile și lămuririle date de părți. Cu același prilej s-a stabilit că această limitare este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. În acest sens, Curtea s-a mai pronunțat și prin deciziile nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, și nr. 447 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005.

Totodată, prin Decizia nr. 280 din 1 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, Curtea a statuat că mijloacele procedurale puse la îndemâna părților diferă tocmai datorită caracterului special al procedurii, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare, fără ca una dintre părți să fie privilegiată, iar cealaltă dezavantajată. Prin aceeași decizie Curtea a stabilit, prin prisma acestor considerente și având în vedere garanțiile procesuale de care se bucură părțile, că nu sunt încălcate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea reține că aceste considerente expuse mai sus pun în evidență constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 3 alin. (2) și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, aceste dispoziții aflându-se în legătură directă cu critica generală pe care o face autorul excepției.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, în sensul că nu se prevede calea de atac împotriva hotărârii de respingere a cererii în anulare, Curtea s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 447 din 26 octombrie 2004, prilej cu care a constatat constituționalitatea textului în cauză, stabilind că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun. Chiar dacă

cererea în anulare este o cale de atac cu fizionomie juridică proprie, iar hotărârea de respingere a acesteia este irevocabilă, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită „în condițiile legii”.

Cu privire la constituționalitatea art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, în raport cu aspectele criticate, Curtea s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 434 din 18 noiembrie 2003, reținând în esență că, în măsura în care a rămas irevocabilă, ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, are autoritate de lucru judecat numai în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asigurarea Românească — Asirom” — S.A. sucursala Mehedinți în Dosarul nr. 4.167/2005 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

II. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (2), art. 6 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (5) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, precum și a ordonanței în ansamblul ei, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 33

din 19 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218—225 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218—225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Cristea în Dosarul nr. 609/CA/2005 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Se apreciază că modalitatea în care au fost reglementate textele criticate este o opțiune a legiuitorului, iar nu o problemă de constituționalitate. Totodată, se arată că dispozițiile art. 225 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curte și s-a statuat că sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 609/CA/2005, **Tribunalul Prahova — Secția**

comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218—225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Cristea într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate de acesta împotriva ordinului de serviciu emis de unitatea la care este încadrat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, cu referire la dispozițiile art. 218—225 din Codul de procedură civilă, autorul acesteia susține că, „prin necomunicarea interogatoriului [persoanei căreia urmează să i se administreze această dovadă] și amânarea cauzei pentru a-i da posibilitatea să citească întrebările și să pregătească răspunsurile, i se încalcă dreptul la apărare prevăzut în Constituție, rezultând deci că s-au avut în vedere dispozițiile art. 24 din Constituție“.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II consideră, în esență, că împrejurarea luării la cunoștință de către partea interogată a întrebărilor din interogatoriu în fața instanței, cu ocazia administrării acestei probe, nu încalcă dreptul său la apărare, partea păstrându-și dreptul de dispoziție în privința răspunsului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece luarea la cunoștință a întrebărilor din interogatoriu în fața instanței de judecată, cu ocazia administrării probei, nu încalcă dreptul la apărare. Totodată, în opinia Guvernului modul de aplicare a dispozițiilor criticate nu constituie temei pentru admiterea unei excepții de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, întrucât „dispozițiile procedurale privind administrarea probei cu interogatoriu reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie art. 218—225 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 218: „*Se va putea încuviința chemarea la interogator când este privitor la fapte personale, care, fiind în legătură cu pricina, pot duce la dezlegarea ei.*“;

— Art. 219: „*Cel chemat va fi întrebat de către președinte asupra fiecărui fapt în parte.*“

Cu încuviințarea președintelui, fiecare dintre judecători, procurorul, precum și partea potrivnică pot pune de-a dreptul întrebări celui chemat la interogator.

Partea nu are voie să citească un răspuns scris de mai înainte. Ea se poate folosi însă de însemnări, cu încuviințarea președintelui, dar numai cu privire la cifre sau denumiri.

Dacă partea declară că pentru a răspunde trebuie să cerceteze înscrisuri, se va putea soroci un nou termen pentru interogator.“;

— Art. 220: „*Reprezentantul legal poate fi chemat personal la interogatoriu pentru actele încheiate și faptele săvârșite de el în această calitate.*“;

— Art. 221: „*Răspunsurile la interogator vor fi trecute pe aceeași foaie cu întrebările. Interogatoriul va fi semnat pe fiecare pagină de președinte, grefier, de cel care l-a propus, precum și de partea care a răspuns după ce a luat cunoștință de cuprins. Tot astfel vor fi semnate adăugirile, ștersăturile sau schimbările aduse, sub pedeapsă de a nu fi ținute în seamă.*

Dacă părțile nu voiesc sau nu pot să semneze, se va face arătare în josul interogatoriului.“;

— Art. 222: „*Statul și celelalte persoane juridice de drept public, precum și persoanele juridice de drept privat, vor răspunde în scris la interogatoriul ce li se va comunica.*

Se exceptează societățile comerciale de persoane, ai căror asociați cu drept de reprezentare vor fi citați personal la interogator.“;

— Art. 223: „*Partea care are domiciliul în străinătate va putea fi interogată prin cel care o reprezintă în judecată.*

În acest caz, interogatoriul va fi comunicat în scris mandatarului, care va depune răspunsul părții dat în cuprinsul unei procuri speciale și autentice. Dacă mandatarul este avocat, procura specială certificată de acesta este îndestulătoare.“;

— Art. 224: „*Instanța poate încuviința luarea interogatoriului la locuință, dacă partea este împiedicată de a veni în fața instanței.*“;

— Art. 225: „*Dacă partea, fără motive temeinice, refuză să răspundă la interogator sau nu se înfățișează, instanța poate socoti aceste împrejurări ca o mărturisire deplină sau numai ca un început de dovadă în folosul părții potrivnice.*“

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea că dispozițiile art. 218—225 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție prin aceea că nu prevăd comunicarea interogatoriului și amânarea cauzei pentru a da posibilitatea celui chemat la administrarea acestei dovezi să citească întrebările și să pregătească răspunsurile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că prevederile art. 220, 222 și 223 din Codul de procedură civilă nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția, ținând seama că aceste dispoziții se referă la alte situații decât cele în care se află autorul excepției, și anume la chemarea la interogatoriu a reprezentantului legal, a persoanelor juridice, sau la părțile cu domiciliul în străinătate. În consecință, Curtea reține că, referitor la

aceste texte legale, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”. În conformitate cu prevederile alin. (6) al art. 29 din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în cazul în care este contrară prevederilor alin. (1).

Analizând pe fond excepția de neconstituționalitate, cu privire la celelalte texte criticate, Curtea constată că dispozițiile art. 218, 219, 221, 224 și 225 din Codul de procedură civilă reglementează condițiile în care poate fi încuviințată chemarea la interogatoriu și procedura de administrare a acestei dovezi, fără ca prin aceasta să se încalce dreptul părților de a se apăra ori de a folosi un avocat. Instituirea prin aceste texte a unei modalități de administrare a dovezii cu interogatoriu în soluționarea cauzelor civile este o opțiune a legiuitorului, în conformitate

cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. De asemenea, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să încalce dreptul constituțional la apărare. Reglementarea diferită de administrare a probei cu interogatoriu pentru reprezentantul legal, persoanele juridice sau pentru părțile cu domiciliul în străinătate este justificată în mod obiectiv și rațional prin situația diferită în care se află acestea.

Textul art. 225 din Codul de procedură civilă a mai fost supus controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 38 din 6 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 13 martie 2002, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate referitoare la mai multe dispoziții legale, printre care și art. 225, constatând că nu sunt încălcate prevederile art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare.

Soluția adoptată în decizia menționată și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220, 222 și 223 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Laurențiu Cristea în Dosarul nr. 609/CA/2005 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218, 219, 221, 224 și 225 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea structurii serviciilor specifice și a tarifelor prin care se constituie veniturile proprii ale Agenției Naționale de Consultanță Agricolă, a cuantumului tarifelor, precum și a modalităților de încasare și de utilizare a fondurilor pentru anul 2006

În baza prevederilor:

- Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor;
- art. 7 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2005 privind reorganizarea activității de consultanță agricolă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 77/2005, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare, și ale Referatului de aprobare nr. 259 din 17 ianuarie 2006,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă structura serviciilor specifice și a tarifelor prin care se constituie veniturile proprii ale Agenției Naționale de Consultanță Agricolă, cuantumul tarifelor, precum și modalitățile de încasare și de utilizare a fondurilor pentru anul 2006, conform anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă structura tarifelor percepute pentru acordarea unor servicii specifice agenților economici și/sau în parteneriat privat, fermierilor, persoanelor fizice și persoanelor fizice autorizate care își desfășoară activitatea

în domeniul agriculturii, pisciculturii, alimentației, silviculturii și dezvoltării rurale, în vederea constituirii veniturilor proprii ale Agenției Naționale de Consultanță Agricolă și ale unităților subordonate acestora în anul 2006, conform anexei nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Agenția Națională de Consultanță Agricolă va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 6 februarie 2006.

Nr. 81.

ANEXA Nr. 1

I. Structura serviciilor specifice și a tarifelor prin care se constituie veniturile proprii ale Agenției Naționale de Consultanță Agricolă, cuantumul tarifelor, precum și modalitățile de încasare și de utilizare a fondurilor pentru anul 2006

Nr. crt.	Servicii	Tarif
1.	Servicii de participare în cadrul târgurilor și expozițiilor organizate de către Agenția Națională de Consultanță Agricolă (A.N.C.A.), prin rețeaua sa teritorială, a firmelor care comercializează mașini și utilaje agricole, semințe, pesticide, produse agricole, animale și altele	între 55 și 110 lei
2.	Servicii pentru organizarea de către A.N.C.A., prin rețeaua sa teritorială, de loturi demonstrative și ferme-pilot, pentru firmele distribuitoare de inputuri care vor primi la sfârșitul perioadei de contractare un raport detaliat asupra rezultatelor obținute	între 55 și 550 lei
3.	Servicii de promovare a produselor comercializate, de către diverse firme, în ziarele editate de către oficiile județene de consultanță agricolă	0,4 lei/cm ²
4.	Servicii de multiplicare a materialelor informative de specialitate	0,25 lei/pagină
5.	Servicii privind elaborarea documentației la proiectele SAPARD de peste 10.000 euro (echivalentul în lei)	între 2% și 6% din valoarea proiectului
6.	Organizarea de cursuri de pregătire profesională a adulților*)	
	— tarif de înscriere	20 lei/cursant
	— tarif pentru eliberare certificat de calificare profesională	40 lei/cursant
	— eliberare carnet de conducere tractor în brazdă	40 lei/cursant
7.	Servicii pentru întocmirea documentației pentru constituirea de forme asociative	200 lei
8.	Servicii de contabilitate pentru ferme	200 lei
9.	Servicii pentru realizarea de cursuri finanțate de Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională și alte instituții interesate	între 30% și 50% din valoarea cursului
10.	Servicii de locațiune a spațiilor disponibile care fac obiectul contractului de locațiune încheiat între părți	

*) Pensionarii și persoanele care primesc ajutor social, conform Legii nr. 67/1995, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de gratuitate.

II. Modalități de utilizare a fondurilor rezultate din venituri proprii ale A.N.C.A. și ale unităților subordonate acestora în anul 2006

1. Completarea sumelor alocate prin Ordonanța Guvernului nr. 61/1998 pentru derularea acțiunilor de consultanță agricolă și formare profesională (seminarii, târguri și expoziții interne și internaționale)

2. Cheltuieli curente (materiale și personal) și de capital în limita sumelor neacoperite din bugetul de stat, conform legilor în vigoare.

III. Modalitățile de încasare a tarifelor percepute pentru serviciile prestate sunt prevăzute în Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, respectiv factură fiscală și chitanță fiscală

Utilizarea fondurilor se va face în ordinea priorităților propuse de fiecare oficiu județean de consultanță agricolă, priorități care vor fi analizate și aprobate de către directorul general al A.N.C.A., care va dispune cheltuirea acestor fonduri.

STRUCTURA TARIFELOR

percepute pentru acordarea unor servicii specifice agenților economici și/sau în parteneriat privat, fermierilor, persoanelor fizice și persoanelor fizice autorizate care își desfășoară activitatea în domeniul agriculturii, pisciculturii, alimentației, silviculturii și dezvoltării rurale, în vederea constituirii veniturilor proprii ale Agenției Naționale de Consultanță Agricolă și ale unităților subordonate acesteia în anul 2006

Structura tarifelor va avea următorul conținut:

1. tarife pentru întocmirea documentației necesare pentru obținerea finanțărilor;
2. tarife acordate pentru consultanță de specialitate;
3. tarife rezultate din activitatea de instruire, calificare și perfecționare profesională;

4. tarife obținute din orice activitate de diseminare a informațiilor de specialitate, prin materiale tipărite și audio-video;

5. tarife obținute în urma organizării de târguri, expoziții, simpozioane, mese rotunde, loturi demonstrative, ferme-pilot.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 113275